

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 15. do 21. travnja 2024. godine

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
15.04.	Sluga Božji Petar Barbarić Ponedjeljak	07:30	+ Janko Mlikan; zahvala na nakanu
16.04.	Bernardica Utorak	18:00	+ Nikola, Matko i Ivan Stanišić; Janko Hranilović; Hrvoje Polović; Mihovil Del Toso, Božica i Kajetan Milneršić
17.04.	Inocent, Robert Srijeda	07:30	+ na nakanu; nakana za posao
18.04.	Roman Četvrtak	07:30	+ nema nakane
19.04.	Marta, Ema Petak	18:00	+ za jednu osobu; Jelka i Rudolf Grgurić; Zlatko, Mato, Marija i Ana Jurišić; Mara i Nikola Frketić; zahvalnost i blagoslov ob. Ujkica
20.04.	Agneza, Marcijan Subota	07:30 11:00 12:00 13:00	+ Stjepan Lovrić - krštenje Dino Kraljević, Mateo Mikolčević - vjenčanje Bartolac – Ribar (franjevci) - krštenje Estera Ercegović
21.04.	4. Uskrsna Nedjelja Nedjelja	09:00 10:30 18:00	+ nema nakane + pro populo; krštenje Vito Desović + Josip Benić; Mijo i Rozika Vučić, Iljaz i ob. Tači

NOVI CENTAR - KARLOVAC

web: <http://www.presveto-srce-isusovo.hr>
e-mail: zupa.karlovac2@zg-nadbiskupija.hr
tel. +385 47 414 633

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
TREĆA USKRSNA NEDJELJA
14.04.2024. - GODINA XL, BR. 35 (496)**

„Trebalo je da Krist sve to pretrpi i treći dan uskrsne od mrtvih.“

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Učenici su Isusovi pripovijedali što se dogodilo na putu i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: »Mir vama!« Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha. Reče im Isus: »Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce? Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam.« Rekavši to, pokaza im ruke i noge. I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: »Imate li ovdje što za jelo?« Oni mu pruže komad pečene ribe. On uzme i pred njima pojede. Nato im reče: »To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o meni napisano.« Tada im otvori pamet da razumiju Pisma te im reče: »Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.' Vi ste tomu svjedoci.«

Riječ Gospodnja. (Lk 24, 35-48)

Misli za današnje evanđelje

Rizik u kojeg se isplati upustiti

I današnja nedjelja nudi nam, u svojoj svježini i raskoši, obilat obrok Riječi i Kruha za naše uho, naše srce i našu dušu: Govor Prvaka apostolskoga, Ivanovo razmišljanje o grijehu koji nas sputava i zarobljava, Isusov dolazak među učenike. I Petar, i Ivan, a ponajviše naš Gospodin Isus, nekoć govorahu drugima, danas govore nama ovdje okupljenima. Još uvijek smo u uskrsnom vremenu, svojom molitvom, šutnjom i pjesmom ražarimo još jednom plamičak naše vjere, primljene na dan krštenja i posinovljenja. Otvorimo svoja srca i priklonimo svoje uho njegovoj pouci. Radi toga pokajmo se za svoje grijehe da bismo mogli čista uha i srca imati udjela u ovim otajstvima.

- 1. Prepoznati danas Isusa u riječi i kruhu, uz molitvu i tišinu, puno je teže i zahtjevnije...**
- 2. Važnost ne samo prepoznati već još više svjedočiti danas u ovome svijetu....**

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- **Slavlje sakramenta prve pričesti u našoj župi biti će 12. svibnja 2024. godine u 11:00 sati**
- **Prvopričesnici nastavljaju svoj redoviti vjeronauk i pripremu za slavlje sakramenta pomirenja i euharistije**
- **Duhovna obnova, 20. travnja 2024. molitvena zajednica Krvi Kristove, vrijeme poslijepodne po dogovoru sa voditeljima u našoj župnoj crkvi.**
- **Prijave mladih za susret HKM u Gospić moguće do 15. travnja 2024. godine. Mladi koji su se prijavili za susret Hrvatske Katoličke Mladeži u Gospiću neka se jave župniku radi organiziranja autobusa na razini karlovačkog dekanata.**
- **Molim sve mladence koji sklapaju ženidbu u svibnju i lipnju ove godine (2024.), da se jave župniku s potrebnom dokumentacijom kako bi otvorili postupak i učinili sve što je potrebno za sklapanje ženidbe. Potrebno se je najaviti i dogovoriti vrijeme susreta.**

Časni sluga Božji, PETAR BARBARIĆ

Petar se rodio 19. svibnja 1874. u Šiljevištima, župa Klobuk u Hercegovini. Roditelji su mu bili Ante Barbarić i Kata, rođena Tolj. Petrovi su roditelji imali su devetero djece: pet sinova i četiri kćeri. Bili su to pobožni i bogobojazni ljudi. Sve vjerske vrijednosti usadili su svojoj djeci duboko u dušu pa je najstariji sin Marko postao franjevac, a Petar pođe u travničko sjemenište. U proljeću godine 1881. primio je prvu pričest, a u ljetu iste godine sakrament potvrde. Uvidio je vrlo rano da ga roditelji žele dobro odgojiti i pripremiti na život pa je prema njima uvijek gajio iskrene osjećaje poštovanja i ljubavi. U proljeće godine 1886., kad je Petru bilo već 12 godina, otvorena je u Veljacima osnovna škola, prva u onome kraju. Među njezinim prvim đacima bio je Petar Barbarić. Njegov dobri učitelj Vuksan ponosio se njime kao svojim najboljim učenikom, a i Petar je volio i poštivao svoga učitelja te ga čitav život zadržao u zahvalnom sjećanju. Petar je uspio u dvije godine završiti četiri razreda i to s izvrsnim uspjehom. Završivši osnovnu školu Petar je imao želju za daljnjim školovanjem. Roditelji su ga međutim dali u trgovinu u obližnje mjesto Vitinu, čiji je vlasnik bila dobra kršćanska obitelj Babića koja se s njima veoma dobro pazila. Iako je Petar bio dobar trgovački pomoćnik, taj mu posao nije ležao na srcu. Prihvatio ga je iz poslušnosti prema roditeljima, ali je njegovo srce bilo izvan njega. Ono je čeznulo za nečim drugim, za školom i knjigom. Godine 1889. rektor je travničkoga sjemeništa razaslao pismo

učiteljima po Bosni i Hercegovini moleći ih da mu preporuče dobre i nadarene mladiće koji bi se željeli posvetiti svećeničkom staležu. Veljački učitelj Vuksan sjetio se odmah Petra. A Petru je to bilo kao glas i dar samoga neba. Ponudu je objueručke prihvatio a roditelji su se s time složili. Sam je napisao molbu upravi Sjemeništa, prikupio potrebne dokumente te koncem kolovoza godine 1889. pošao s ocem u Travnik. I tako se napokon našao na cilju svojih želja. Već od prvog razreda postao je vrlo aktivan član Marijine kongregacije. Zagrijan za pobožnost prema Gospi revno je širio moljenje svete krunice koju i sam svakodnevno molio. Bio je veliki štovatelj Srca Isusova i širitelj pobožnosti prema njemu. Oduševljavao se za misijske, ekumenske, crkvene i domovinske ideale. Ozbiljno se spremao i izgrađivao za službu Crkvi i narodu. Čuvana je njegova rečenica: "Od svih putova što vode u nebo meni se čini najkraćim najlakšim i najpouzdanijim onaj kojim čovjek ide ispunjavajući svoje obične dužnosti." U višim razredima gimnazije pomalo mu je dozrela odluka da stupi u Družbu Isusovu i postane isusovac. Odgojitelji su mu međutim savjetovali da s izvršenjem odluke pričeka dok ne završi maturu. Međutim, pred kraj školovanja teško se razbolio od smrtonosne tuberkuloze pluća. Dva dana prije smrti uz posebno dopuštenje položio je redovničke zavjete te je umro kao član Družbe Isusove. Svoju je preranu smrt primio svjesno kao dar iz Božje ruke, o čemu svjedoče njegova dirljiva pisma ocu i bratu franjevcu fra Marku. Evo opisa Petrove smrti: "Na veliki četvrtak 1897., bio je to 15. dan travnja mjeseca – u travničkom je sjemeništu oko dva sata popodne tadašnji generalni prefekt p. Antun Puntigam stajao kraj smrtnog postelje svoga najboljega sjemeništarca, Petra Barbarića. Bili su to posljednji časovi Petrova mladoga života. Mladić nije navršio još ni 23. godinu života. Otac Puntigam mu je pružio raspelo. Petar, nevina i pobožna duša, prihvati ga posljednjim silama živo i svojim blijedim usnama utisnu mu zadnji cjelov. U nj je sazeo svu vjernost i ljubav svoga života prema Isusu. Njegovu Srcu, koje je za života tako žarko i tako djetinje štovaše. Pri potpunoj svijesti molio je pred Raspetim čine kajanja, pouzdanja, ljubavi te razne strelovite molitve. Zadnja je riječ u toj molitvi bio pobožan uzdah: »Isuse!« S njime je izdahnuo. I tako se dovršio jedan mladi život koji je mnogo obećavao." U bolesti se pokazala sva duhovna i moralna Petrova veličina. Najbolje je to izrazio njegov odgojitelj pater Antun Puntigam, pisac njegove prve biografije: »Ja ne mogu Petra Barbarića proglasiti svetim. Ali toliko mogu reći sasvim iskreno da si ne mogu predstaviti kako mladić može vjernije Bogu služiti i bolje na smrt se pripremiti nego li je to Barbarić učinio. I zato se ne bih čudio ako bi jednom bio proglašen svecem.« Ova slutnja p. Puntigama počela se ostvarivati 1935. godine kada je Petrovo tijelo preneseno s groblja Bojne u travničku sjemenišnu crkvu. Tada je počelo veliko štovanje našega Petra. Mnogi su mu se utjecali u molitve i bili uslišani. Do kraja 1945. g. registrirano je preko 1.600 primljenih uslišanja. Službeni proces za Petrovu beatifikaciju započeo je u Sarajevu 1938. g. i potom se nastavio u Rimu. Službeno je završen 2015. g. Tada je Papa Franjo odobrio objavu dekreta da je Petar posjedovao kršćanske kreposti u herojskom stupnju. Još se čeka samo dekret o priznanju čuda po Petrova zagovoru i potom je put za beatifikaciju otvoren. Časni sluga Božji Petar Barbarić bio je suvremenik sv. Male Terezije. Rođeni s godinu dana razlike oboje su u svojoj petnaestoj godini ušli u stalež Bogu posvećenog života, od iste su bolesti bolovali i iste godine, 1897., su umrli i ušli u vječni život. Grob sluga Božjega Petra Barbarića nalazi se u kripti sjemenišne crkve u Travniku. Biografija mu je prevedena na nekoliko europskih jezika. Brojna uslišanja i milosti dogodila su se po njegovu zagovoru.